

Atopisch syndroom

Het interessante artikel van Prof. MALI e.m. (1974) doet enkele vragen bij mij rijzen.

1. Geeft de zin „... gen, dat zich onregelmatig manifesteert, sterk van toevallige inwendige en uitwendige factoren afhankelijk” het wezen weer van de mogelijkheid tot fenotypische beïnvloeding en (of) de betrekkelijkheid van de uitspraak „vastgelegd in de genen”?

2. Wordt het begrip „psychosomatisch” — in de zin „Behalve de betrekkelijk overschatte betekenis van psychosomatische factoren” — uitsluitend in negatieve, in afwijkingen of klachten veroorzakende zin bedoeld?

3. Kan het zijn dat „de gunstige invloed van eenvoudige maatregelen zoals zoutwaterbaden, sauna en hoogtezon”. en „de snelle wisseling van de huidverschijnselen en het seizoenmatig optreden ervan” toch ook (mede) berust op positieve stemmingswijzigingen, derhalve op positief-psychosomatische invloed, die het toch ongetwijfeld bestaande sneeuwbaaleffect van de negatieve beleving (ontsierende afwijking, ongerustheid en twijfel) op vooralsnog niet aantoonbare wijze doet omslaan?

Literatuur: MALI, J. W. H., P. D. MIER en D. W. K. COTTON (1974) *Ned. T. Geneesk.* 118, 1908.

's-Gravenhage, december 1974

H. K. SCHEFFER

Ad 1. In de betreffende zin heb ik de heden nog bestaande onzekerheid omtrent de wijze van overerving van de atopie

tot uiting willen brengen. Omdat er op dit moment nog geen specifieke parameter voor de atopische dispositie bestaat, zit er in het verzamelen van de te onderzoeken populatie een arbitrair element. Dit heeft ten gevolge dat men aan de factor penetrantie een grote rol moet toekennen, wat op zijn beurt ertoe leidt dat het verschil tussen dominante en recessieve overerving vervaagt.

Ad 2. Ik duidde op de mijns inziens overdreven betekenis die in sommige kringen aan psychogene en sociale factoren, die van buitenaf op de patiënt afkomen, wordt gehecht, waarbij men dan nog de neiging heeft de betekenis van de somatische dispositie te onderschatten (zie de recente klinische les van MUSAPH 1974). Ik ben er met de briefschrijver van overtuigd dat op de basis van het onevenwichtige vegetatieve systeem behalve exogene psychogene en sociale factoren, vooral ook de beleving van de huid, zowel in ongunstige als in gunstige zin, een overweldigende rol kan spelen.

Wij zijn ons dan ook in de kliniek er zeer van bewust dat het effect van een behandeling aan de werking van de totale curatieve gemeenschap, van verpleeghulp tot arts, om de medepatiënten niet te vergeten, moet worden toegeschreven.

Ik dank collega SCHEFFER dat hij met zijn vragen mij de gelegenheid heeft gegeven dit punt nog eens duidelijk naar voren te brengen, al zit het o.a. in het schema van COTTON al verborgen.

Literatuur: MUSAPH, H. (1974) *Ned. T. Geneesk.* 118, 1861.

Nijmegen, januari 1975

J. W. H. MALI

BERICHTEN

Buitenland

WERELDBERICHTEN

Aftocht van de pokken. In de maand december 1974 zijn er over de hele wereld slechts 1400 gevallen van pokken gemeld, dat is 90 pct minder dan de 12.000 die in december 1973 werden gerapporteerd. In Pakistan is in de afgelopen drie maanden geen enkel geval gerapporteerd. Van India zijn het westen, het centrum en het zuiden vrij van pokken. In Bangladesj is de incidentie gedurende het jaar 1974 met 50 pct afgenomen. In Ethiopië was de incidentie in de afgelopen drie maanden 75 pct lager dan een jaar tevoren. In andere dan de genoemde vier landen komt pokken in het geheel niet meer voor. In de afgelopen zes weken is over de hele wereld slechts in 612 dorpen pokken aangetroffen. (*Press Release WHO* 6, 24 jan.)

DUITSLAND (B.R.)

De sterfttekans van pasgeborenen met ondergewicht. Het „Statistisches Bundesamt” heeft vergelijkbare cijfers gepubliceerd betreffende de sterfttekans van pasgeborenen met normaal en met te laag gewicht; alle cijfers betreffen het jaar

1972. Het aantal in het eerste levensjaar gestorven kinderen (per 1000 levendgeborenen) bedroeg bij ondergewicht (< 2500 gram) 230 en bij normaal gewicht (\geq 2500 gram) 10. Bijna een op de vier (ongeveer 9200 van ongeveer 39.500) zuigelingen die met te laag gewicht geboren waren, is gestorven. Van alle (ongeveer 701.200) in 1972 levendgeborenen hadden 5,7 pct een ondergewicht. Voor levendgeborenen met lager geboortegewicht dan 1000 gram (in 1972 waren er 2430) waren de levenskansen zeer gering. Per 1000 overleefden slechts 25 het eerste levensjaar; 780 stierven reeds in het eerste etmaal.

Bij internationale vergelijking toont de Bondsrepubliek een relatief hoge zuigelingensterfte (= het aantal in het eerste levensjaar gestorven kinderen per 1000 levendgeborenen); in 1972 was dit getal 22,4. Men zou dit tot 16,4 omlaag kunnen brengen indien men het aantal te licht geboren tot de helft zou kunnen verminderen. De vroege zuigelingensterfte (in de eerste levensweek) zou daardoor met 40 pct gedrukt kunnen worden. (*Dtsch. med. Wschr.*, 17 jan. bl. 126.)

GROOT-BRITTANNIË

Behandeling van hypertensie door middel van yoga en biofeedback. Bij twintig lijdende aan hypertensie (9 mannen,